

Łobez 17.01.2012

KONSPEKT ZAJĘĆ Z DRAMY „BAW SIĘ I UCZ”

Temat: Ja i inni. **Bez złości mamy więcej radości - cz. II**

Cele:

- opanowywanie i przezwyciężanie złości i agresji,
- rozpoznawanie przyczyn wściekłości i agresji,
- nawiązywanie nieagresywnych kontaktów.

Przebieg zajęć:

1. „*Chroniący nas szalas*” – zabawa integracyjna.
2. „*Mówiące dłonie*” – niewerbalne komunikowanie się..

Dzieci w parach siedzą naprzeciwko siebie. Zamykają oczy i próbują „rozmawiać” ze sobą przy pomocy rąk. Dzieci mogą otrzymać polecenie, by rozmawiać na ten sam temat raz „w złości”, drugim razem „w przyjaźni”.

3. „*Czarownica Tekla*” – opowiadanie nauczycielki .

Opowiadanie nauczycielki:

„Czarownica Tekla jest bardzo roztargniona - ciągle coś gubi, potraça, zapomina. Wpada wtedy w ogromną złość. Mimo to wszyscy ją lubią, bo tak naprawdę jest miła, wesoła i przyjazna. W dniu urodzin czarownicy zwierzęta z lasu przyniosły jej prezenty: „kapelusz – zwróć na mnie uwagę”, „czapkę, która słucha”, „okulary realisty”, „krzesło myślenia”, „uspokajający guzik” oraz „robaka – irytujesz mnie”. Czarownica bardzo się ucieszyła z prezentów. Od tej pory częściej uśmiechała się i była mniej zdenerwowana, bo kiedy chciała by ktoś na nią zwrócił uwagę, wysłuchał co czuje wkładała „kapelusz - zwróć na mnie uwagę”, kiedy ktoś ją złościł wręczała mu „robaka - irytujesz mnie”, kiedy

miała jakiś problem i było jej smutno, zakładała „okulary realisty” i już widziała problem inaczej, stawał się on mniejszy, łatwiejszy do rozwiązania. W kącie swojej chatki postawiła „krzesło myślenia”. Siadała tam by przemyśleć swoje zachowanie

i podjąć postanowienie. Często używała „uspakajającego guzika”. Zakładała go sobie na szyję lub swoim przyjaciółom, gdy była potrzeba ściszenia zbyt podniesionego głosu, wzmocnienie głosu nieśmiałego, wyłączenie marudzenia. Kiedy zwierzątka nie chciały jej słuchać, wkładała im „czapkę, która słucha” - przypominała im jak być dobrym słuchaczem, pomagała się skoncentrować na tym co do nich mówiła”.

4. „*Porządki czarownicy*” – gra z chustą i piłeczkami.

Dzieci na wysokości ramion trzymają napiętą chustę na środku, której kładą piłeczki. Ich zadaniem jest poruszanie jak największej liczby piłeczek, ale tylko jednej osobie wolno pociągać za prześcieradło. Zabawę rozpoczyna wyznaczona osoba.

5. „*Przesyłka od czarownicy Tekli.*” – oglądanie prezentów. Rozmowa na temat ich zastosowania. Założenie „Kącika złych humorów” - miejsca, gdzie bezpiecznie można wpadać w złość.

6. Osluchanie dzieci z piosenką „Blues na dobry humor”. Zabawa ruchowo - naśladowcza do piosenki.

Blues na dobry humor

Gdy szczęśliwy jesteś, wtedy krzyknij głośno: hurra!
Gdy szczęśliwy jesteś, wtedy krzyknij głośno: hurra!
Możesz wszystkim to pokazać,
Uczuć swych nie musisz kryć,
Gdy szczęśliwy jesteś, wtedy krzyknij głośno: hurra!

A gdy złość ogromną czujesz, tupnij nogą: tup, tup!
A gdy złość ogromną czujesz, tupnij nogą: tup, tup!
Możesz wszystkim to pokazać,
Uczuć swych nie musisz kryć,
A gdy złość ogromną czujesz, tupnij nogą: tup, tup!

Gdy przeżywasz radość gwizdź sobie piosenkę: fiu, fiu!
Gdy przeżywasz radość gwizdź sobie piosenkę: fiu, fiu!
Możesz wszystkim to pokazać,
Uczuć swych nie musisz kryć,
Gdy przeżywasz radość gwizdź sobie piosenkę: fiu, fiu!

A gdy czujesz, że ci smutno, popłacz nieco: chlip, chlip!
A gdy czujesz, że ci smutno, popłacz nieco: chlip, chlip!
Możesz wszystkim to pokazać,
Uczuć swych nie musisz kryć,
A gdy czujesz, że ci smutno, popłacz nieco: chlip, chlip!

Gdy masz dobry humor, poskacz sobie trochę: hop, hop!
Gdy masz dobry humor, poskacz sobie trochę: hop, hop!
Możesz wszystkim to pokazać,
Uczuć swych nie musisz kryć,
Gdy masz dobry humor, poskacz sobie trochę: hop, hop!

7. Wykonanie buźki z balona przedstawiającej dzisiejszy humor uczestnika zajęć.

8. Zakończenie zajęć.